

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Sžk/11/2018
Identifikačné číslo spisu: 5017200277
Dátum vydania rozhodnutia: 30.05.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Milan Morava
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:5017200277.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Milana Moravu a členiek senátu JUDr. Jarmily Urbančovej a JUDr. Petry Pribelskej, PhD. v právnej veci žalobcu: JUDr. E. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom E., právne zastúpeného JUDr. Barborou Tomanovou, advokátkou so sídlom v Martine, Flámska 9783/1, proti sťažovateľovi (pôvodne žalovanému): Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, so sídlom Pribinova č. 2, 812 72 Bratislava, IČO: 00 151 866, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KM-OLVS-11/2017/OPK zo dňa 30. marca 2017, konajúc o kasačnej sťažnosti žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Žiline sp.zn. 31S/100/2017, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č.k. 31S/100/2017 z 24. januára 2018 z a m i e t a .

Žalobca m á n á r o k na náhradu trov kasačného konania v rozsahu 100%.

Odôvodnenie

I.

1. Krajský súd v Žiline (ďalej len správny súd) zrušil rozhodnutie Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. KM-OLVS-11/2017/OPK zo dňa 30.03.2017 a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie a žalobcovi priznal právo na náhradu účelne vynaložených trov konania. Podanou správnu žalobou sa žalobca domáhal preskúmania a zrušenia rozhodnutia žalovaného č. KM-OLVS-11/2017/OPK zo dňa 30.03.2017, v závislosti od okolností aj rozhodnutia orgánu verejnej správy nižšieho stupňa a to disciplinárny rozkaz riaditeľa Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Žiline č. 117/2016 zo dňa 12.12.2016.

2. Žalovaný rozhodnutím č. KM-OLVS-11/2017/OPK dňa 30.03.2017, posúdil odvolanie proti disciplinárnemu rozkazu riaditeľa Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Žiline č. 117 zo dňa 12.12.2016, odvolanie podľa ustanovenia § 243 ods. 4 zákona zamietol a napadnuté rozhodnutie potvrdil. Riaditeľ Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Žiline vydal dňa 12.12.2016 disciplinárny rozkaz č. 117, ktorým uložil žalobcovi disciplinárne opatrenie písomné pokarhanie za disciplinárne

previnenie podľa § 52 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z. v znení neskorších predpisov, ktorého sa dopustil tým, že porušil základné povinnosti policajta podľa § 48 ods. 3 písm. a) zákona a ustanovenia § 2 ods. 1 písm. j/ a písm. k/ zákona č. 171/1993 Z.z. o policajnom zbore v znení neskorších predpisov tým, že uložil v prvej polovici mesiaca jún 2016 ústny pokyn riaditeľa Krajského dopravného inšpektorátu Krajského riaditeľstva nevykonať väzenie vozidiel, ktoré v ranných hodinách opúšťajú priestor pivovaru na ul. Pivovarskej v Martine, zjavne preťažené, ktoré malo byť realizované na základe požiadavky riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Martine, čím zabránil výkonu dohľadu nad bezpečnosťou a plynulosťou cestnej premávky a možnosti odhaliť páchanie priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. i/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov a ustanovenia § 51 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke v znení neskorších predpisov. Predmetným disciplinárnym rozkazom bolo žalobcovi uložené podľa § 53 ods. 1 písm. a/ zákona č. 73/1998 Z.z. v znení neskorších predpisov disciplinárne opatrenie písomné pokarhanie. V odôvodnení disciplinárneho rozkazu je však uvedené: Vzhľadom na doterajší postoj plukovníka JUDr. E. V. k plneniu služobných povinností, ako aj s ohľadom na udelenie celoplošných odmien, uložil som disciplinárne opatrenie zníženie služobného platu o 5% na obdobie jedného mesiaca s poukazom na ustanovenie § 53 ods. 1 písm. b/ zákona č. 73/1998 Z.z. v znení neskorších predpisov, čo sa javí ako primerané povahe protiprávneho konania, okolnostiam, za ktorých bolo spáchané, jeho možným následkom i miere zavinenia policajta a jeho doterajšiemu postoju k plneniu si služobných povinností.

3. Z odôvodnenia rozhodnutia správneho súdu vyplýva, že Krajský súd v Žiline preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj postup, ktorý predchádzal jeho vydaniu v zmysle § 194 a nasl. zákona č. 162/2015 Z.z. (Správny súdny poriadok, ďalej len SSP), pričom zistil, že v danom prípade posúdenie danej situácie (prikaz a miesto merania váh) nebolo prvostupňovým, ani druhostupňovým správnym orgánom správne vyhodnotené. Rozhodnutie žalovaného napriek tomu, že vo veci bol dostatočne zistený skutkový stav, tento bol podľa názoru súdu nesprávne vyhodnotený a žalobcovi následne vyvedené disciplinárne previnenie. Z tohto dôvodu rozhodnutie žalovaného zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie; pri aplikácii ust. § 191 ods. 1 písm. c) SSP z dôvodu, že rozhodnutie žalovaného pri posúdení skutkového deja vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci.

4. Nesprávne vyhodnotenie skutkového deja, za ktoré bolo uložené žalobcovi disciplinárne previnenie správny súd videl najmä v určení miesta, na ktorom by bolo možné technicky vykonať zastavenie a kontrolu vozidla tak, aby netvorilo prekážku v cestnej premávke. Sám riaditeľ KR PZ v Žiline v disciplinárnom rozkaze č. 117/2016 zo dňa 12.12.2016 uviedol, že uvedené je technicky možné a bolo už dvakrát pri pivovare vykonané, nakoľko asi 200 metrov od pivovaru je križovatka Gorkého - Hrdinov, kde je parkovisko - odstavná plocha s rovným, asfaltovým povrchom, vhodným na výkon väzenia. V súlade s internou úpravou danou nariadením Prezidenta Policajného zboru č. 80/2014 miesto na zastavovanie vozidiel určí veliteľ hliadky tak, aby nedošlo k ohrozeniu bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky. Z uvedeného vyplýva, že sám správny orgán konštatuje, že miesto - výjazd z pivovaru nie je vhodným miestom na väzenie vozidiel, keď uvádza iné miesto na väzenie: parkovisko - odstavná plocha asi 200 metrov od výjazdu z pivovaru (teda pôvodne určeného miesta väzenia vozidiel). Toto miesto je však úplne iné miesto merania váh, ako bola prvotná požiadavka riaditeľa OR PZ v Martine.

5. Správny súd poukázal na vyjadrenie riaditeľa OR PZ v Martine zo dňa 21.10.2016, v ktorom tvrdí, že poznatok o jazde preťažených vozidiel pri odchode z objektu pivovaru v Martine bol získaný z opakovaných podnetov občanov. Ďalej vysvetlil, že s poukázaním na článok 2 ods. 3 písm. a) nariadenia Prezídia PZ o dohľade OR PZ v Martine nedisponuje technikou na väzenie vozidiel. Z tohto dôvodu v bližšie neurčenom čase telefonicky informoval riaditeľa KDI KR PZ v Žiline o získanom poznatku a požiadal ho o zabezpečenie väzenia preťažených vozidiel. Na vyslovenú požiadavku riaditeľ v Žiline reagoval vyjadrením, že túto činnosť musí prekonzultovať so žalobcom. Ešte v ten deň riaditeľ oznámil, že sa to nedá. Následne riaditeľ OR PZ v Martine sa telefonicky spojil so žalobcom, ktorému vysvetlil celú situáciu s tým, že trvá na požiadavke väzenia vozidiel.

6. Z uvedeného jednoznačne podľa správneho súdu vyplýva, že pokiaľ mal riaditeľ OR PZ v Martine

poznatok o jazde preťažených vozidiel pri odchode z objektu pivovaru v Martine z opakovaných podnetov občanov, prečo túto informáciu nespracoval do týždenného merania váh, ale uvedenú situáciu riešil operačne (napriek tomu, že podľa jeho vyjadrení išlo o opakované podnety občanov). Aj podľa vyjadrenia riaditeľa KDI KR PZ v Žiline o získanom poznatku ohľadne preťaženia vozidiel vychádzajúcich z pivovaru v Martine, tento riaditeľovi OR PZ v Martine oznámil, že túto činnosť musí prekonzultovať so žalobcom. Uvedené však nespravil. A ešte v ten deň riaditeľ KDI KR PZ v Žiline oznámil, že sa to nedá. Riaditeľ OR PZ v Martine sa následne telefonicky spojil so žalobcom, ktorému vysvetlil celú situáciu s tým, že trvá na požiadavke vázenia vozidiel.

7. Na základe vyššie opísaného skutkového stavu správny súd konštatoval, že medzi jednotlivými funkcionármi policajného zboru ide jednoznačne o problém v komunikácii. Z priebehu uvedeného deja súdu nebolo jasné, kto komu dáva príkaz ohľadne konkrétneho pokynu merania váh preťažených vozidiel. Riaditeľ OR PZ v Martine na základe poznatkov jazdy preťažených vozidiel pri odchode z objektu pivovaru v Martine telefonicky informoval riaditeľa KDI KR PZ v Žiline o získanom poznatku a požiadal ho o zabezpečenia vázenia preťažených vozidiel. Na túto požiadavku riaditeľ KDI KR PZ v Žiline reagoval tým, že túto činnosť musí prekonzultovať so žalobcom. Ešte v ten deň oznámil, že sa to nedá. Napriek tomu riaditeľ OR PZ v Martine sa následne telefonicky spojil so žalobcom, ktorému vysvetlil celú situáciu s tým, že trvá na požiadavke vázenia vozidiel. Opísaný postup, resp. komunikácia medzi kompetentnými príslušníkmi PZ sa správneho súdu javila nejasná. Z uvedeného nie je jasné, ktorý funkcionár má aké služobné povinnosti a či takto zistený skutočný stav vecí možno považovať za porušenie služobných povinností práve žalobcu.

8. Podľa správneho súdu nebolo preukázané, že žalobca neplnil svedomite úlohy, ktoré mu boli uložené zákonom o PZ, že sa dopustil zavineného previnenia služobnej povinnosti tým, že ústnym pokynom uložil riaditeľovi KDI KR PZ v Žiline nevykonať meranie hmotnosti zjavne preťažených vozidiel odchádzajúcich z objektu pivovaru na ul. Pivovarskej v Martine, ktoré malo byť realizované na základe požiadavky riaditeľa OR PZ v Martine, čím mal podľa správneho orgánu zabrániť výkonu dohľadu nad bezpečnosťou a plynulosťou cestnej premávky a možnosti odhaliť páchanie priestupkov a zistiť ich páchatel'ov. Podľa názoru súdu sa mal riaditeľ OR PZ v Martine obrátiť priamo na žalobcu, resp. súdu nie je jasné, prečo sa so svojou požiadavkou obrátil na riaditeľa KDI KR PZ v Žiline, nakoľko tento musel vyslovenú požiadavku riaditeľa OR PZ v Martine prekonzultovať aj tak so žalobcom. Podľa súdu komunikácia medzi funkcionármi PZ absolútne zlyhala resp. súdu nie je jasná kompetencia udávania - smerovania pokynov v oblasti merania váh preťažených vozidiel. Na základe uvedených skutočností tvrdenie prvostupňového orgánu v napadnutom rozhodnutí, že žalobca úmyselne z pozície bezprostredne nadriadeného zabránil výkonu dohľadu nad bezpečnosťou a plynulosťou cestnej premávky, možnosti odhaliť páchanie priestupkov, zistiť ich páchatel'ov a vykonať služobný zákrok pri páchaní priestupku sa javí ako predčasné a neobjektívne. Z uvedeného nevyplýva, kto a akým spôsobom mal požiadať o vykonanie vázenia, pretože výjazd z pivovaru je na tento účel nevyhovujúce miesto.

9. Správny súd poukázal na výrokovú časť prvostupňového rozhodnutia - absenciu označenia príslušného zákona, ktoré pochybenie druhostupňový správny orgán uznal, no podľa jeho názoru namietaný stav predmetného rozhodnutia nespôsobuje jeho nepreskúmateľnosť. Rovnaký právny názor má aj správny súd.

10. Ďalej správny súd poukázal na nesúlad uloženia disciplinárneho opatrenia uloženého disciplinárnym rozkazom riaditeľa Krajského riaditeľa Policajného zboru v Žiline č. 117 zo dňa 12.12.2016 - podľa § 53 ods. 1 písm. a/ zákona č. 73/1998 Z.z. v znení neskorších predpisov (písomné pokarhanie), nakoľko z odôvodnenia predmetného disciplinárneho rozkazu vyplýva, že riaditeľ Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Žiline uložil žalobcovi disciplinárne opatrenie - zníženie služobného platu o 5% na obdobie jedného mesiaca s poukazom na ustanovenie § 53 ods. 1 písm. b/ zákona č. 73/1998 Z.z. v znení neskorších predpisov. Napriek tomu, že ani táto časť rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu nespôsobuje jeho nepreskúmateľnosť a nezákonnosť, správny súd mal za to, že uvedené je už druhým pochybením v jednom rozhodnutí správneho orgánu (disciplinárneho rozkazu riaditeľa Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Žiline č. 117 zo dňa 12.12.2016).

11. Z vyššie uvedeného priebehu komunikácie medzi kompetentnými príslušníkmi PZ bol správne súdu nejasný a neprehľadný postup pri ukladaní pokynu váženiu preťažených vozidiel za účelom výkonu dohľadu nad bezpečnosťou a plynulosťou cestnej premávky a možnosti odhaliť páchanie priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa ustanovenia § 22 ods. 1 písm. i/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch a ustanovenia § 51 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke, a to aj s ohľadom na vyjadrenie riaditeľa OR PZ v Martine, že poznatok o jazde preťažených vozidiel pri odchode z objektu pivovaru v Martine bol získaný z opakovaných podnetov občanov. V tejto súvislosti súdu nebolo jasné, prečo uvedená situácia bola riešená operatívne. Pokiaľ bol uvedený poznatok skutočne získaný z opakovaných podnetov občanov bolo potrebné zabezpečiť váženie preťažených vozidiel na základe konzultácie o vhodnosti miesta vykonania služobného príkazu (váženie preťažených vozidiel) v rámci plánovaného týždňového rozpisu služobných povinností a to aj vzhľadom na skutočnosť, že OR PZ v Martine nedisponuje technikou na váženie vozidiel (podľa vyjadrenia samotného riaditeľa OR PZ v Martine). Na základe uvedeného sa súdu javí uloženie disciplinárneho opatrenia prvostupňovým správny orgánom žalobcovi v tejto súvislosti ako neobjektívne, spôsobené nekonštruktívnou komunikáciou medzi jednotlivými kompetentnými orgánmi PZ. Z tohto dôvodu súd žalobe vyhovel, rozhodnutie žalovaného zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V ďalšom konaní bude úlohou druhostupňového správneho orgánu v naznačenom smere opätovne vyhodnotiť vzniknutú spornú situáciu ohľadne vydania a nerešpektovania príkazu za účelom vykonania merania váh preťažených vozidiel žalobcom.

12. Správny súd v prejednávanej veci v súlade s ustanovením § 137 ods. 4 SSP rozhodol bez pojednávania (§ 107 ods. 2 SSP), lebo nezistil, že by týmto postupom bolo porušené ustanovenie § 107 ods. 1 SSP a z iných dôvodov nevznikla potreba pojednávania nariadiť.

13. Žalobca bol v konaní úspešný. Pri aplikácii § 175 ods. 1 vo väzbe na § 167 ods. 1 SSP súd priznal žalobcovi právo na náhradu trov konania voči žalovanému. O výške náhrady trov konania rozhodne po právoplatnosti správny súd s poukazom na § 175 ods. 2 SSP.

II.

14. Proti rozhodnutiu správneho súdu podal žalovaný riadne a včas kasačnú sťažnosť, z dôvodov, že správny súd porušil v konaní a pri rozhodovaní zákon tým, že rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci. Sťažovateľ navrhol aby kasačný súd napadnutý rozsudok správneho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie.

15. Sťažovateľ poukázal na to, že riaditeľ KR PZ v Žiline z dôvodu objektívneho zistenia skutočného stavu veci v rámci disciplinárneho konania zabezpečil potrebné podklady k rozhodnutiu, a to písomné vyjadrenie žalobcu evidované pod č. KRPZ-ZA-393/2016 z 10. októbra 2016 a úradný záznam č. KRPZ-ZA-368-001/2016 z 28. septembra 2016, ďalej písomné vyjadrenie riaditeľa OR PZ v Martine č. ORPZ-MT-227/2016 z 21. októbra 2016 a písomné vyjadrenie riaditeľa KDI KR PZ v Žiline č. KRPZ-ZA-KDI-662/2016 z 21. októbra 2016. Tiež bola v rámci disciplinárneho konania zabezpečená ako podkladový materiál aj fotokópia príkazu prezidenta PZ č. PPZ-ODP2-321-002/2014 z 19. marca 2014 vydaného k problematike cestných technických kontrol, emisných kontrol, meraní rozmerov a hmotností vozidiel.

16. Sťažovateľ vo zvyšku kasačnej sťažnosti takmer doslovne zotrval na svojom vyjadrení ku žalobe a trval na tom, že je zrejmé, kto dáva pokyny v zmysle zákona č. 73/1998 Z.z., hoci správny súd v rozsudku konštatuje, že komunikácia medzi jednotlivými osobami sa súdu javí ako nejasné.

III.

17. Vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti uviedol žalobca, že má za to, že správny súd vo veci úplne zistil skutkový stav veci, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec správne právne posúdil, preto navrhol, aby rozsudok správneho súdu ako vecne správny kasačný súd potvrdil.

18. Žalobca mal za to, že sťažovateľ uviedol v kasačnej sťažnosti nepravdivé údaje a to: „Riaditeľ KR PZ v Žiline z dôvodu objektívneho zistenia skutočného stavu veci v rámci disciplinárneho konania zabezpečil potrebné podklady k rozhodnutiu, a to písomné vyjadrenie žalobcu evidované pod č. KRPZ-ZA-393/2016 z 10. októbra 2016 a úradný záznam č. KRPZ-ZA-368-001/2016 z 28. septembra 2016, ďalej písomné vyjadrenie riaditeľa OR PZ v Martine č. ORPZ-MT-227/2016 z 21. októbra 2016 a písomné vyjadrenie riaditeľa KDI KR PZ v Žiline č. KRPZ-ZA-KDI-662/2016 z 21. októbra 2016.“ Žalobca podotkol, že sa v rámci disciplinárneho konania nemohol účinne brániť a obhajovať z dôvodu, že vyjadrenie riaditeľa OR PZ v Martine č. ORPZ-MT-227/2016 z 21. októbra 2016 a písomné vyjadrenie riaditeľa KDI KR PZ v Žiline č. KRPZ-ZA-KDI-662/2016 z 21. októbra 2016 boli zámerne vyhotovené až 11 dní po termíne, do ktorého sa mal vyjadriť žalobca a neboli dané žalobcovi k nahliadnutiu a možnosti sa k nim vyjadriť, čím boli jednoznačne porušené práva žalobcu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z. na obhajobu a právo na navrhovanie dôkazov. Nepredloženie vyjadrení vyplýva podľa žalobcu aj zo zberného spisu.

19. Žaloba nesúhlasí s tvrdením sťažovateľa, že by sa jednalo o operatívnu zmenu v činnosti hliadky polície, pretože riaditeľ OR PZ v Martine chcel vykonávať meranie na základe opakovaných podnetov občanov. Žalobca nesúhlasí ani s tvrdením sťažovateľa, že v minulosti na parkovisku ul. Gorkého a Hrdinov SNP boli takéto merania vykonané. Sťažovateľ podľa žalobcu zámerne neuvádza dátum meraní, pretože tie boli vykonané v čase vedenia disciplinárneho konania, čiže dávno po termíne požiadavky riaditeľa OR PZ v Martine, pričom to bolo na parkovisku pri športovej hale, čo je asi 400 m od výjazdu z objektu Pivovaru. Tieto merania mali byť podľa žalobcu vykonané zo strany riaditeľa KR PZ v Žiline len demonštratívne.

20. Ako ďalší nepravdivý údaj označil žalobca tvrdenie, že by ako priamy nadriadený túto skutočnosť telefonicky oznámil vedúcemu OCDaŠK KDI KR PZ v Žiline a riaditeľovi OR PZ v Martine. Žalobca podotkol, že nebol priamy nadriadený vedúcemu OCDaŠK KDI KR PZ v Žiline, týmto je riaditeľ KDI KR PZ v Žiline. Žalobca o plnení požiadavky riaditeľa OR PZ v Martine k meraniu hmotnosti vozidiel vychádzajúcich z pivovaru v Martine nikdy telefonicky nehovoril.

21. Žalobca mal za to, že nie je možné aby na základe dvoch vykonštruovaných záznamov z 21. októbra 2016, ku ktorým sa ani nemohol vyjadriť, keďže jemu bol daný termín na vyjadrenie 10. október 2016, následného porušenia práva na obhajobu, bolo sťažovateľom konštatované, že bol dôkazne ustálený stav veci. Žalobca pripomenul, že neboli vykonané žiadne dôkazy a sťažovateľ vychádzal len z vymyslených a vykonštruovaných písomných vyjadrení riaditeľa OR PZ v Martine a riaditeľa KDI KR PZ v Žiline a celé disciplinárne konanie bolo zo strany riaditeľa KR PZ v Žiline robené účelovo.

22. Záverom poukázal žalobca na nesúladné označenie rozsudku, ktorý žiadal sťažovateľ zrušiť.

IV.

23. Najvyšší súd Slovenskej republiky konajúci ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 SSP) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach dôvodov podanej kasačnej sťažnosti v zmysle § 440 SSP, kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP) s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia 30. mája 2019 bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky podľa § 137 ods. 4 SSP v spojení s § 452 ods. 1 SSP.

24. Kasačný súd po oboznámení sa s rozsahom a dôvodmi kasačnej sťažnosti proti napadnutému rozsudku Krajského súdu v Žiline, preskúmal rozsudok správneho súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu a konanie mu predchádzajúce, najmä z toho pohľadu, či sa súd prvého stupňa vysporiadal so všetkými zásadnými námietkami uvedenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu.

25. Podľa § 461 SSP kasačný súd zamietne kasačnú sťažnosť, ak po preskúmaní zistí, že nie je dôvodná.

26. Predmetom konania o kasačnej sťažnosti bol rozsudok Krajského súdu v Žiline sp.zn. 31S/100/2017 z 24. januára 2018, ktorým správny súd zrušil rozhodnutie Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. KM-OLVS-11/2017/OPK zo dňa 30.03.2017 a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie a žalobcovi priznal právo na náhradu účelne vynaložených trov konania.

27. Podľa § 47 zákona č. 73/1998 Z.z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, slovenskej informačnej služby, zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a železničnej polície v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon), služobná disciplína policajtov spočíva v dôslednom plnení povinností ustanovených ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi, ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi, služobnou prisahou, rozkazmi, nariadeniami, príkazmi a pokynmi nadriadených.

28. V zmysle § 48 ods. 3 písm. a/ zákona, policajt je povinný plniť svedomite úlohy, ktoré sú mu uložené Ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi a ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi, ako aj úlohy uložené rozkazmi, nariadeniami, príkazmi a pokynmi nadriadených, ak bol s nimi riadne oboznámený.

29. Podľa § 2 ods. 1 písm. j/ zákona č. 171/1993 Z.z. o Policajnom zbore v znení neskorších predpisov, policajný zbor dohliada na bezpečnosť a plynulosť cestnej premávky a spolupôsobí pri jej riadení.

30. V zmysle § 2 ods. 1 písm. k/ zákona o PZ, policajný zbor odhaľuje priestupky a zisťuje ich páchatel'ov, a ak tak ustanovuje osobitný zákon, priestupky aj objasňuje a prejednáva.

31. Podľa § 22 ods. 1 písm. i/ zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky sa dopustí ten, kto použije vozidlo, ktorého najväčšia prípustná celková hmotnosť vozidla, najväčšia prípustná hmotnosť jazdnej súpravy, najväčšia prípustná celková hmotnosť prípojného vozidla alebo najväčšia prípustná hmotnosť pripadajúca na nápravu vozidla je prekročená.

32. V zmysle § 51 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, pri preprave nákladu sa nesmie prekročiť najväčšia prípustná celková hmotnosť vozidla, najväčšia prípustná hmotnosť jazdnej súpravy, najväčšia prípustná celková hmotnosť prípojného vozidla ani najväčšia prípustná hmotnosť pripadajúca na nápravu vozidla.

33. Podľa článku 12 písm. d/ pokynu riaditeľa KR PZ v Žiline č. 4/2013 o vydaní organizačného poriadku KR PZ v Žiline v znení neskorších predpisov, zástupca riaditeľa Krajského riaditeľstva priamo riadi a kontroluje činnosť riaditeľa Krajského dopravného inšpektorátu a zodpovedá za jeho činnosť.

34. Vzhľadom na to, že kasačný súd po posúdení kasačnej sťažnosti sťažovateľa dospel k názoru, že sťažovateľ neuviedol žiadne iné alebo nové skutočnosti než tie, ktoré už uviedol vo vyjadrení k žalobe, a s ktorými sa už správny súd náležite vysporiadal v odôvodnení svojho rozsudku, preto kasačný súd kasačnú sťažnosť zamietol.

35. Pre doplnenie kasačný súd uvádza, že rovnako ako správny súd má za to, že tvrdenie prvostupňového orgánu v napadnutom rozhodnutí, že žalobca úmyselne z pozície bezprostredne nadriadeného zabránil výkonu dohľadu nad bezpečnosťou a plynulosťou cestnej premávky, možnosti odhaliť páchanie priestupkov, zistiť ich páchatel'ov a vykonať služobný zákrok pri páchaní priestupku sa v tomto momente javí ako neobjektívne a minimálne predčasné.

36. Kasačnému súdu z vyjadrení oboch strán a z uvedeného skutkového stavu nevyplýva, kto a akým spôsobom mal požiadať o vykonanie väzenia, pretože výjazd z pivovaru je na tento účel nevyhovujúce

miesto. Kasačný súd zastáva názor, že ak bol poznatok po preťažených vozidlách opúšťajúcich pivovar skutočne získaný z opakovaných podnetov občanov nebol zvolený postup správny a bolo potrebné váženie preťažených vozidiel zabezpečiť na základe konzultácie o vhodnosti miesta a to v rámci plánovaného týždenného rozpisu služobných povinností, okrem iného aj s ohľadom na skutočnosť, že OR PZ technikou na váženie vozidiel nedisponuje.

37. Záverom dáva kasačný súd do pozornosti sťažovateľovi, že pri opätovnom rozhodovaní bude nevyhnutné prihliadnuť na to, aby bol žalobca riadne oboznámený so všetkými písomnými vyjadreniami a tým bol odstránený žalobcom namietaný nedostatok v správnom konaní.

38. V súlade s citovanými ustanoveniami a vyššie uvedenými úvahami si najvyšší súd osvojil záver, že napadnutý rozsudok správneho súdu bol vydaný v súlade so zákonom, nebol dôvod na jeho zrušenie alebo zmenu a kasačnú sťažnosť je potrebné ako nedôvodnú v zmysle ustanovenia § 461 SSP zamietnuť.

39. O trovách súdneho konania rozhodol Najvyšší súd SR podľa ustanovenia § 167 ods. 1 SSP v spojení s § 467 ods. 1 SSP tak, že úspešnému žalobcovi priznal úplnú náhradu trov kasačného konania.

40. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.